

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/83/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7815210150
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7815210150.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobkyne L. T., D.. XX.X.XXXX, Z. XX, zast. Advokátskou kanceláriou Mgr. Ivica Štiglitz, advokátka, Rožňava, Šafárikova 8, IČO: 42 324 017, proti žalovanej Pohotovosť s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, určenie neplatnosti právneho úkonu, o odvolaní žalovanej proti rozsudku 12C/336/2015-88 z 29.6.2016 a uzneseniu 12C/336/2015-114 z 23.8.2016 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch II. a III.
P o t v r d z u j e uznesenie z 23.8.2016.
Žalobkyni prisudzuje náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že konanie zastavuje v časti úroku z omeškania do výšky 3 % ročne zo sumy 1 147,19 eur za čas od 1.10.2015 do zaplatenia, určil Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, uzavretú 22.1.2010 medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere č. 705800253, za neplatnú, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 1 147,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z uvedenej dlžnej sumy za čas od 1.10.2015 do zaplatenia, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a vylúčil na samostatné konanie vec v časti rozšírenej žaloby o zaplatenie sumy 912,38 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z uvedenej sumy za čas od 1.10.2015 do zaplatenia a v časti rozhodnutia o náhrade trov konania.

2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala a ako ju skutkovo a právne odôvodnila. Konštatoval, že uznesením z 28.10.2015, uložil zamestnávateľovi žalobkyne, aby sa zdržal výkonu zrážok zo mzdy žalobkyne v prospech žalovanej v zmysle Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov pod č. 705800253 (resp. č. 8705800253) z 22. 1.2010, proti ktorému podala žalovaná odvolanie a, že Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 11Co/73/2016 - 50 zo 16.3.2016 potvrdil uznesenie o nariadení PO. Poukázal na to, že v priebehu konania, žalobkyňa zobrala žalobu späť v časti uplatnených úrokov z omeškania v rozsahu 3 % ročne z dlžnej sumy a naďalej trvala na zaplatení úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne z uplatnenej dlžnej sumy a, že v rozsahu späťvzatia žaloby, konanie zastavil podľa § 96 ods.1,2 O.s.p. Žalobkyňa v súvislosti so zistením, že zrážky zo mzdy pokračujú (napriek nariadenému predbežnému opatreniu), navrhla rozšírenie žaloby o sumu 912,38 eur, pričom nevyklúčila možnosť nárastu nároku, za situácie vykonania ďalších zrážok zo mzdy, že žalobkyňa navrhla rozšírenie žaloby a súčasne v tomto rozsahu aj vylúčenie veci na samostatné konanie, pretože bude potrebné doplniť dôkazy na preukázanie tejto časti nároku, prípadne jeho navýšenia, ak budú zrážky pokračovať. Súd pripustil rozšírenie žaloby v časti vydania bezdôvodného obohatenia žalobkyni žalovaným vo výške 912,38 eur, spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne za čas od 1.10.2015 do zaplatenia, uznesením z 29.6.2016. Uviedol, aké vykonal, z ktorého zistil skutkový stav. Z hľadiska posúdenia, či v danom prípade sa jedná o nárok zo spotrebiteľskej

zmluvy, konštatoval, že z predloženej Zmluvy o úvere nie je možné v žiadnom prípade vyvodit', že v čase uzavretia zmluvy žalobkyňa nemala postavenie spotrebiteľa, pretože v zmysle § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka, je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Záznam, že žalobkyňa zobrala úver na výkon zamestnania, mal vyplývať len z vyznačenia znamienkom „X“ v príslušnej kolónke Zmluvy, pričom nie je nijako preukázané, či záznam bol vykonaný žalobkyňou, či bol vykonaný pred podpisom Zmluvy, alebo či záznam nevykonala osoba poverená veriteľom, práve z dôvodu, aby sa veriteľ vyhol posudzovaniu záväzkového vzťahu ako vzťahu zo spotrebiteľskej zmluvy. Takéto podstatné dojednanie malo byť riadne vyjadrené, tak aby nevzbudzovalo žiadne pochybnosti, pretože sa jedná podľa názoru súdu o zásadnú záležitosť pre účely posúdenia právneho režimu, pod ktorý konkrétne podlieha poskytnutie úveru. Nie je v danom prípade nepodstatné, či sa jedná o vzťah, ktorý sa posudzuje v prípade podnikateľov podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, alebo v prípade fyzickej osoby, nepodnikateľa, podľa Občianskeho zákonníka, Zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa výpovede žalobkyne, uvedený úver zobrala ako fyzická osoba bez konkrétneho účelu. V danom prípade dospel k záveru, že nárok žalobkyne je potrebné posudzovať ako vzťah vzniknutý zo spotrebiteľskej zmluvy, podľa príslušných §§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľskom úvere, zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v aktuálnom znení v čase uzavretia zmluvy. Citoval znenie § 52 ods.1,2,3,4, § 53 ods.1,2,3,4,5, § 54 ods.1,2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 4 ods.12 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 ods.1,3 zák. č. 250/2007 Z. z., § 551 ods.1,2 OZ a uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá má zabezpečovať uspokojenie pohľadávok žalovanej z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poskytuje žalovanej ako veriteľovi priamo právny priestor pre postihnutie majetku žalobkyne, a to vymáhaním okrem dlžnej sumy, a to istiny úveru, príslušenstva, aj tých plnení v jej prospech, ktoré sa zakladajú na prípadných neprijateľných podmienkach uvedených v spotrebiteľskej zmluve. Tým reálne dochádza k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech práv žalobkyne ako spotrebiteľa. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovací prostriedok upravený v § 551 OZ, sa totiž od ostatných zabezpečovacích prostriedkov líši tým, že uspokojenie pohľadávky veriteľa nielen zabezpečuje, ale súčasne ide o prostriedok splácania veriteľovej pohľadávky. Účinnosť dohody nastáva okamihom jej predloženia platiteľovi mzdy dlžníka, a na jej základe sa postupne uspokojuje pohľadávka veriteľa vykonávanými zrážkami zo mzdy dlžníka. Zamestnávateľ pravidelne vypláca veriteľovi až do úplného zaplatenia jeho pohľadávky vykonané zrážky zo mzdy. Nie je tak vylúčené, že platiteľ mzdy dlžníka môže zraziť zo mzdy aj neprípustné plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Výška vymáhanej pohľadávky (vrátane jej príslušenstva) je totiž založená iba na subjektívnej predstave veriteľa, a nie na objektívnom (komplexnom) posúdení a vyhodnotení obsahu spotrebiteľskej zmluvy a prípadnej nekalej povahy zmluvných podmienok v nej obsiahnutých po preskúmaní súdom ex offo, v súlade so zákonnými požiadavkami ochrany spotrebiteľa stanovenými vnútroštátnymi zákonmi a Smernicou Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Dohoda okrem označenia veriteľa, dlžníka, platiteľa mzdy, musí obsahovať aj označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide, a výšku dohodnutých zrážok. Účinnosť dohody nastáva okamihom „uplatnenia si práva veriteľa“, teda jej fyzického predloženia platiteľovi mzdy, preukázaného dohodou o zrážke zo mzdy, nestačí len potvrdenie o tom, že dohoda bola uzatvorená. Ďalšou podmienkou je, že sa tak môže stať až potom, čo je pohľadávka zročná a dlžník ju nespláca. Tento zabezpečovací inštitút sa vyznačuje akcesoritou, to znamená vedľajší zabezpečovací vzťah je závislý na existencii hlavného záväzku a subsidiaritou. To znamená, že veriteľ sa môže dožadovať uspokojenia pohľadávky výkonom dohodnutých zrážok zo mzdy až potom, čo dlžník dobrovoľne neplní svoj záväzok. Žalobkyňa a žalovaná uzavreli zmluvu o úvere č. 705800253 z 22.01.2010, na základe ktorej bol poskytnutý žalobkyňi úver vo výške 400,- eur, pričom celková suma, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť na základe zmluvy o úvere, predstavovala vrátane poplatku sumu 792,- eur. Túto sumu mala žalobkyňa zaplatiť v 12 mesačných splátkach po 66,- eur. Okrem identifikačných údajov žalobkyne, žalovanej a údajov súvisiacich s výškou poskytnutého úveru, s počtom a výškou splátok, zo zmluvy nevyplynuli ďalšie dojednanie, ktoré vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Pri posudzovaní zmluvy o úvere v zmysle § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, kde sú stanovené náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, dospel k záveru, že zmluva okrem základných osobných identifikačných údajov účastníkov záväzkového vzťahu, údajov o výške úveru a poplatku, o výške splátky a počte splátok, neobsahovala ďalšie náležitosti. V absentovali údaje o RPMN, o ročnej úrokovej sadzbe, o priemernej RPMN, o konečnej splatnosti, údaje o zložení splátok, o spôsobe priradovania úhrad k jednotlivým zložkám splátky. Úver žalobkyňa uzatvárala ako fyzická osoba, ktorá nepodnikala a nebolo preukázané, že úver mal byť poskytnutý na výkon povolania / zamestnania. Z uvedenej zmluvy nie je možné pre nečitateľnosť vyčítať ani odkaz na VPPÚ, ktoré

sa mali nachádzať na zadnej časti Zmluvy. Aj za predpokladu, že by bol odkaz na VPPÚ čitateľný, konštatoval, že len podľa § 273 ods.1 Obchodného zákonníka, možno časť obsahu zmluvy určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky, vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcich zmluvu známe a priložené. Úprava v Občianskom zákonníku, podobné ustanovenie ako je v § 273 ods.1, neobsahuje. Je teda vylúčené, aby sa VPPÚ, bez ďalšieho stali súčasťou Zmluvy. Z toho plynie, že pokiaľ by sa zmluvné strany dohodli na tom, že pre daný zmluvný vzťah budú aplikovať dojednania obsiahnuté vo všeobecných - úverových podmienkach, bez ich podpisu, sa podľa názoru súdu nemôže stať súčasťou Zmluvy, pretože pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané aj VPPÚ. V prípade absencie týchto údajov v zmluve, právnym následkom nie je neplatnosť celej zmluvy, ale že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V prípade bezpoplatkového a bezúročného úveru, mala žalobkyňa žalovanému zaplatiť sumu 400,- eur. Z hľadiska obsahu predloženej dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov je zrejmé, že v tomto prípade sa jednalo o formulárovú zmluvu, s vopred určeným textom, kde bolo možné dopísať len identifikačné údaje týkajúce sa osoby dlžníka, jeho zamestnávateľa. Dohoda bola podpísaná spolu so zmluvou o úvere 22.1.2010, pričom už priamo v dohode bola uvedená výška zrážky. Je nereálne a nelogické, aby na počiatku záväzkového vzťahu bola určená výška zrážky, nakoľko zrážky zo mzdy je možné realizovať až v čase, keď je pohľadávka splatná a dlžník riadne nespláca svoj dlh, pričom výška zrážky zo mzdy musí rešpektovať zásady podľa §§ 276 až 281 O.s.p., podľa ktorých môže zamestnávateľ zrážať len sumu, ktorú mu povoľuje zákon. Čo však súd považuje za podstatné, že veriteľ - žalovaný, v danej dohode opomenul vyznačiť pohľadávku, pre ktorú mieni požiadať o zrážku zo mzdy dlžníka. Údaj o tom, že dlžník má platiť takto vopred označené splátky na variabilný symbol, ktorý je zhodou okolností číslom zmluvy, súd nepovažuje za riadne označenie pohľadávky, ktorá je predmetom dohody. Dohoda bola síce v jej formulárovej podobe podpísaná žalobkyňou, ale z dokazovania nevyplývalo, že by podmienky dohody boli výsledkom individuálneho dojednania, pretože aj z výpovede žalobkyne vyplývalo, že nebola osobitne oboznámená s podmienkami, za akých bude dohoda realizovaná, podpisovala ju spolu s ďalšími listinami, bez možnosti inej voľby. Možnosť nepodpísať dohodu bola nepochybne vylúčená, pretože aj z vyjadrenia žalovaného vyplývalo, že dohodu považoval za podstatný zabezpečovací prvok plnenia platobných povinností žalobkyňou zo zmluvy. Takto koncipované podmienky v dohode, kde chýba základná náležitosť - označenie pohľadávky, skutočný prejav vôle žalobkyne uzavrieť dohodu, súd považuje za neplatné dojednanie. Dohoda bola uzavretá v rozpore s § 551 OZ a z toho dôvodu je predmetná dohoda neplatná v zmysle § 39 OZ, v zmysle ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Žalobkyňa sa domáhala okrem určenia neplatnosti dohody, aj vydania bezdôvodného obohatenia v rozsahu 1 147,19 eur spolu s úrokom z omeškania. Citoval znenie § 451 ods.1,2 OZ a uzavrel, že bezdôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým, na úkor koho sa obohatil. Z toho vyplýva, že bezdôvodné obohatenie je zamerané tak, aby sa vydalo tomu, na úkor koho bolo získané. V danom prípade žalobkyňa si uplatnila vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože žalovaný získal majetkový prospech bez právneho dôvodu, nakoľko úver, ktorý poskytol žalobkyňi, predstavoval výšku 400,- eur. Žalovaná mala zaplatiť len sumu 400,- eur, zaplatila sumu 1 547,19 eur, čo bolo preukázané prehľadom splátok a pokút, potvrdeniami o prevzatí finančných prostriedkov a tiež správou zamestnávateľa o vykonaných zrážkach zo mzdy, napriek tomu, že žalovaný už čase, kedy požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonanie zrážok (28.4.2015), vedel, že žalobkyňa už zaplatila sumu 1 333,19 eur, žiadal aj o vykonanie ďalších zrážok na sumu 993,95 eur, a to bez právneho dôvodu. Rozdiel medzi sumou 400,- eur a zaplatenou sumou žalobkyňou vo výške 1 547,19 eur tvorí bezdôvodné obohatenie žalovanej na úkor žalobkyne. Citoval znenie § 517 ods.1,2 OZ a uzavrel, že žalovaná sa dostala do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia najneskôr podaním žaloby, 1.10.2015. Výška úroku z omeškania k uvedenému dňu sa riadila § 3 Nariadenia vlády č. 20/2013 Z. z., podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná sadzba ECB predstavovala k uvedenému dňu omeškania výšku 0,05 % ročne, preto priznal úrok z omeškania vo výške 5,05 % z dlžnej sumy (0,05 % + päť percentuálnych bodov). Zhodnotením vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobkyňa sa dôvodne domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov a vydania bezdôvodného obohatenia v priznanej sume vrátane úroku z omeškania, preto v tejto časti žalobe vyhovel. Žalobkyňa navrhla vylúčenie ďalšej časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj v časti rozhodnutia o náhrade trov konania, na samostatné konanie. Dôvodom bola skutočnosť, že jej zamestnávateľ vykonával aj ďalšie zrážky zo mzdy nad rámec doposiaľ preukázaných zrazených súm, v prospech žalovaného, preto bude potrebné

preukázať presnú výšku ďalších zrážok, čo bude možné až po ukončení zrážok zo mzdy a vylúčil vec v navrhovanom rozsahu podľa § 112 ods.2 O.s.p., pretože z dokazovania skutočne vyplynulo, že zamestnávateľ napriek prebiehajúcej konaniu a nariadenému predbežnému opatreniu, pokračoval vo vykonávaní zrážok zo mzdy žalobkyne.

3. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná v II. a III. výroku z dôvodu, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 365 ods.1 písm. d), f) a h) Civilného sporového poriadku tým, že súd prvého stupňa rozsudok nedostatočne odôvodnil (najmä tým, že sa nevysporiadal s argumentáciou žalovaného a iba nekriticky prevzal argumentáciu žalobcu), čím odňal žalovanej možnosť konať pred súdom, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napokon rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. I. K posúdeniu zmluvy o úvere - Súd mal v odôvodnení rozhodnutia stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. Zároveň mal súd dbať na to, aby odôvodnenie rozhodnutia bolo presvedčivé. Odôvodnenie predmetného rozhodnutia však tieto zákonom stanovené podmienky nespĺňa. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9.12.1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu SR (nález z 12.5.2004, sp. zn. I ÚS 22603) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych opravných prostriedkov. Žalobca napáda poplatok za poskytnutie peňažných prostriedkov v časti za náklady za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Je teda zrejmé, že žalobca predovšetkým mieri na poplatok ako taký. K uvedenému je potrebné poukázať na aktuálny záver rozhodovacej praxe, podľa ktorého u nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úroku odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami. Podľa Vrchného súdu v Prahe je u nebankových subjektov potrebné postupovať inak. V týchto prípadoch sú kedykoľvek poskytované pôžičky alebo úvery osobám, ktoré by pôžičku či úver od banky nedostali pre isté riziko spojené s osobou dlžníka. Je nutné vziať do úvahy, že v prípade týchto peňažných prostriedkov je požadované v porovnaní s bankami menšie zabezpečenie a požiadavky klientov sú vybavované omnoho pružnejšie, ako tomu býva u konzervatívnejších bánk, čo je ale vzhľadom na ich zameranie pochopiteľné. Preto je logické, že s ohľadom na výrazne vyššie podnikateľské riziko sú úroky požadované týmito nebankovými veriteľmi tiež vyššie ako obvyklé bankové úroky. Pre zistenie obvyklého úroku pre tento typ pôžičky je nutné zistiť, aká výška úrokov bola požadovaná obdobnými podnikateľskými subjektmi v prípade zmlúv o krátkodobej pôžičke a úvere v určitom období (Rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe, sp. zn. 12 Cmo 95/5005 publikované v švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občiansky zákoník I. § 1 až 459. Komentár. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, s. 67-68; pričom treba zdôrazniť, že ide o najuznávanejší komentár v ČR, ktorého autormi sú sudcovia NS ČR). Ak teda žalobca namieta výšku odplaty za poskytnutie a vrátenie peňažných prostriedkov, znášajú v tomto smere dôkazné bremeno a musia preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy išlo o odplatu, ktorá výrazne (podstatne) vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektmi poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov (tak ako žalovaný). Je teda zrejmé, že slovenské právo a slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza. Čo sa týka poplatku za poskytnutie úver, ten nie je podľa žalovaného neprimerane vysoký vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je nebankovým subjektom, ktorého riziko podnikania, ako aj podnikateľské náklady sú rozdielne - vyššie oproti bankám. Z § 1 ods.2 Obchodného zákonníka jasne vyplýva, že ustanovenia Občianskeho zákonníka (najmä spotrebiteľské zmluvy) nie sú pre obchodné záväzkové vzťahy vylúčené. Okrem toho, Obchodný zákonník sa výslovne spotrebiteľmi v niektorých ustanoveniach zaoberá (výkladové pravidlo v § 266 ods.5 a určenie výšky úroku z omeškania v § 369 ods.1). Nie je povinný dokazovať na čo v skutočnosti boli aj prostriedky použité a má za to, že dostatočne preukázal, že prostriedky boli vzaté za účelom zamestnania. S týmto názorom súdu prvého stupňa sa stotožňuje. Podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na daný prípad je možné aplikovať aj rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie, sp. zn. P/0355/01/2012 proti žalovanému bolo konanie zastavené z dôvodu, že „nebol preukázaný spotrebiteľský charakter zmluvy,

ktorej všeobecnej podmienky boli predmetom kontroly", preto správny orgán dospel k názoru, že „v danom prípade nie je možné objektívne vyvodiť zodpovednosť účastníka konania za porušenie § 4 ods.2 písm. b) v nadväznosti na § 3 ods.3 a § 7 ods.1 v spojení s § 7 ods. 2a),b) zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov." Z odôvodnenia rozhodnutia o zastavení konania si žalovaný dovolil citovať. Súd zmluvu č. 705800253 posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú. Napriek tomu, že odčitoval zákonné ustanovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. neuviedol ani jediné tvrdenie, na podporu svojho rozhodnutia, z akého dôvodu posúdil zmluvu ako spotrebiteľskú, napriek tomu, že dlžníčka sa jasne zaviazala, že ide o úver vzatý za účelom zamestnania. Rovnako posudzoval zmluvu aj Krajský súd v Žiline vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6CoE/122/2011, v ktorom zrušil rozhodnutie OS, ktorý zastavil exekúciu z dôvodu, že rozhodcovská zmluva bola v rozpore s normami spotrebiteľského práva, pričom rozhodcovský rozsudok posúdil súd prvého stupňa za rozhodnutie, ktoré priznáva nedovolené plnenie. Avšak KS ZA zrušil jeho rozhodnutie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, vzhľadom na to, že OS dospel k záveru o postavení povinného ako spotrebiteľa na základe skutočností, ktoré nepreveril ani neodôvodnil. Rovnako ako to je v tomto prípade. Žalobca sa domáha určenia absencií náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, avšak ani jediným dôkazom nepoukázala, prečo by sa mala zmluva za spotrebiteľskú považovať. Rovnaký názor zastal opäť Krajský súd v Žiline. Rozhodnutie, ktorým bol návrh zamietnutý je vedené pod sp. zn. 5C/159/2012 zo 6.3.2013. Rozsudok Okresnému súdu potvrdil Krajský súd v Žiline, sp. zn. 7Co/208/2013 z 28.8.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 3.10.2013. S obdobným prípadom sa vysporiadal aj Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie súdu prvého stupňa. Okresný súd Žiar nad Hronom rovnako posudzoval zmluvu o úvere, podpísanú za účelom povolania a vyhodnotil ju ako spotrebiteľskú vo svojom rozhodnutí vedenom pod sp. zn. 10C/122/2013-71 z 10.9.2014. Krajský súd Banská Bystrica 25.11.2015 Rozsudkom sp. zn. 14Co/1553/2014 jeho rozhodnutie zrušil, a citoval z jeho odôvodnenia. K naliehavému právnemu záujmu - Je toho názoru, že žalobca na neprijateľnosti zmluvnej podmienky nemá naliehavý právny záujem. Podľa § 137 písm. c) CSP (ktorého znenie citoval) a žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určení právneho vzťahu alebo práva v čase rozhodovania súdu má naliehavý právny záujem. Podľa jeho názoru žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určení úveru za bezúročný a bez poplatkov. Obdobne bola posudzovaná táto otázka Okresným súdom Bratislava II, ktorý zamietol návrh na začatie konania v konaní vedenom pod sp. zn. 52C/135/2014 rozhodnutím z 25.5.2016, ktorým sa žalobca domáhal určenia zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov a citoval aj z jeho odôvodnenia. K Dohode o zrážkach zo mzdy - uviedol, že v žiadnom prípade nesúhlasí s tvrdením súdu, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná. Opätovne dal do pozornosti, že dohoda predstavuje samostatný dokument, ktorý predstavuje len jeden zo zabezpečovacích inštitútov, ktorým si veriteľ zabezpečuje, že jeho pohľadávka bude splnená. Možnosť veriteľa zabezpečiť svoju pohľadávku, ktorá má spotrebiteľský alebo iný charakter nie je vylúčená. To, že Dohoda predstavuje samostatný dokument je rovnako v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa, v ktorej zákonodarcia pripustil možnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, ak táto dohoda je uzatvorená vo forme osobitnej listiny. Z napádaného rozsudku nie je zrejmé, že by žalobca preukázal, že by nebol o následkoch uzavretia tejto Dohody osobitne poučený. Inštitút zrážok zo mzdy upravuje § 551 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a predstavuje legitímny prostriedok slúžiaci veriteľovi na zabezpečenie jeho dlhu. Ide o dohodu zmluvných strán, ktorú uzatvoria na základe ich dobrovoľnosti. Možnosť zabezpečenia záväzku je esenciálnou zložkou každého zmluvného vzťahu, na základe ktorého je veriteľ, resp. záujem veriteľa chránený pred zlou platobnou disciplínou dlžníka. Zabezpečenie záväzkov v zmluvných vzťahoch slúži k zvýšeniu právnej istoty veriteľa a zároveň prispieva k stabilite týchto vzťahov. Dohoda o zrážkach zo mzdy spĺňa základné náležitosti, a to 1. písomnú formu. Zákon vyžaduje, aby dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov bola uzatvorená písomne. Jednostranným príkazom veriteľa platiteľovi mzdy (pravidelného príjmu) takáto dohoda nemôže vzniknúť. Jej obsahom je totiž súhlas dlžníka s tým, aby platiteľ jeho mzdy alebo iného príjmu (ktorý nie je účastníkom tejto dohody) realizoval zrážky v dohodnutej výške a zrazené sumy vyplácal veriteľovi. Práve takýto súhlas bol daný podpisom na dohode, a preto ide o dvojstranný právny úkon, s ktorým sa spájajú následky zabezpečovacieho prostriedku. 2. súhlas dlžníka s dohodou, na znak čoho bola Dohoda podpísaná 3. uvedenie rozsahu vykonávaných zrážok vo výške 66,00 eur. Uzavretím dohody vzniká veriteľovi právo, aby mu po uplynutí doby splatnosti pohľadávky boli prevedené sumy zrazené na základe tejto dohody zo mzdy alebo iného príjmu dlžníka. V dohode musí byť uvedené, v akom rozsahu sa majú vykonávať zrážky zo mzdy. V nijakom prípade nesmú byť zrážky vyššie, než ako ich ustanovuje Občiansky súdny poriadok pre výkon rozhodnutia (§ 276 až § 281 OSP a § 866 OZ). Dohoda o vyšších zrážkach by

odporovala zákonu, a preto by bola v časti prevyšujúcej dovolené zrážky neplatná (pozri § 41 OZ). Z toho jasne vyplýva, že celková výška, ktorá sa má zraziť nie je obligatórna náležitosť Dohody o zrážkach zo mzdy. Obligatórna náležitosť je výška mesačnej zrazenej sumy. 4. V prípade dohody o zrážkach zo mzdy sa veriteľ dostáva do majetkovoprávneho styku s ďalším subjektom, ktorý nie je priamym účastníkom dohody o zrážkach zo mzdy, t. j. s platiteľom mzdy. Preto v dohode musí byť platiteľ mzdy náležite identifikovaný, ako to je uvedené v spornej dohode. Presné označenie platiteľa mzdy je potrebné už z toho dôvodu, že platiteľ musí mať spoľahlivý doklad o tom, že zrážky vykonáva oprávnenne. Z vyššie uvedeného nie je možné ju vyhlásiť za neplatnú. Vyplnením Dohody o zrážkach zo mzdy mal možnosť klient Dohodu individuálne dohodnúť, teda znemožňuje to aby šlo iba o formulárovú listinu ktorú možno buď prijať alebo odmietnuť. Klient sa svojim pričinením podujal k jej podpisu, prijatiu, ovplyvneniu obsahu, a preto nemožno hovoriť o absencii individuálneho dojednaní zabezpečovacieho prostriedku. Súd prvého stupňa absolútne nezdôvodnil v čom spočíva neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy, ale snaží sa upriamiť pozornosť na zníženú bdelosť klientky pri jej podpise. Rád by poukázal, že okrem žalobkyne a pracovníka obchodnej služby nikto nevie v akom stave sa žalobkyňa nachádzala, a ponímanie súdu o zníženej bdelosti považuje za absolútne irelevantný argument, ktorý zakladá neodôvodnené rozhodnutie súdu, ktoré nemá žiadnu právnu oporu. To, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola so žalobkyňou individuálne dojednaná, dosvedčuje aj existencia dodatku k zmluve o úvere, v súvislosti s ktorou bola dohoda uzavretá, a síce dodatok precizujúci použitie žalovaným poskytnutých peňažných prostriedkov na výkon zamestnania žalobcu. Jedná sa o dodatok vlastnoručne vyplnený a podpísaný žalobkyňou, ktorý opätovne nie je a nemôže byť uniformné uzatváraným. Zároveň nie je pravdou, že v prípade dohody o zrážkach zo mzdy môže dôjsť k nekontrolovanému konaniu zo strany veriteľa, pretože: a) právny predpis (§ 551 ods.1 Občianskeho zákonníka) obsahuje zákonný limit výšky vykonávaných zrážok tým, že zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, ako by boli v prípade výkonu rozhodnutia; b) predbežným opatrením súdu možno uložiť aj povinnosť platiteľa mzdy nevykonávať zrážky podľa účastníkmi dohodnutej dohody o zrážkach zo mzdy (R 47/1974) a c) ak by sa stalo, že platiteľ mzdy by zrazil dlžníkovi zo mzdy viac, než bol oprávnený a povinný zraziť, a tieto sumy by poukázal veriteľovi, veriteľ by sa na úkor dlžníka bezdôvodne obohatil, a preto by musel tieto sumy vrátiť (Lazar, J. a kol. Občianske právo hmotné. 2. diel. 3. doplnené a prepracované vydanie. Bratislava, IURA EDITION 2006, s. 79). Považuje Dohodu o zrážkach zo mzdy platnú, a teda má za to, že nedošlo k naplneniu § 451 OZ. IV. Žiada, aby odvolací súd na základe vyššie uvedených dôvodov napadnutý II. a III. výrok rozsudku zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konania.

4.K odvolaniu žalovanej sa vyjadřila žalobkyňa, ktorá uviedla, že s právnymi argumentmi žalovanej nesúhlasí a k predmetnému odvolaniu súdu zaslala toto stanovisko - K námietke žalovanej o posúdení zmluvy o úvere - Žalovaná namieta v odvolaní, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil zmluvu o úvere, pretože si ona mala finančné prostriedky požičať za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Túto skutočnosť popiera a tvrdí, že na účel použitia finančných prostriedkov sa ju nikto pri uzatváraní zmluvy nepýtal a zmluvu vypisoval zamestnanec žalovanej, ktorý túto časť v zmluve o účele použitia aj vyznačil bez jej vedomia a na základe vlastnej úvahy. Dôkazné bremeno v tejto súvislosti znáša dodávateľ služby a teda žalovaná je tým účastníkom konania, ktorá má preukázať svoje tvrdenia o tom, že žalobkyňa použila finančné prostriedky na účel aký vo svojom podaní uvádza. Z praxe fungovania nebankových spoločností, ktoré poskytujú finančné prostriedky ako spotrebiteľské úvery je zrejmé, že tieto spoločnosti uvádzajú ako účel použitia finančných prostriedkov na výkon podnikateľskej činnosti zámerne, aby sa tak vyhli režimu ochrany spotrebiteľa v zmysle platných právnych predpisov. Takáto nekalá obchodná praktika je zákonom zakázaná, neprípustná a úplne popiera zmysel § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníku a § 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorých rozhodujúci je skutočný účel úveru a nie formálne označenie účastníka zmluvy alebo uvedenie formálneho účelu úveru v zmluve. Aj v jej prípade, ktorá spotrebiteľský úver potrebovala a použila na osobné účely a potreby rodiny a domácnosti a v žiadnom prípade nie na výkon povolania alebo zamestnania. V tejto súvislosti si dovolila dať do pozornosti i niektoré rozhodnutia súdov: Rozhodnutie Ústavného súdu ČR zo 10.1.2012, č. k. I. ÚS 1930/1, ktorý judikoval, že nesprávna interpretácia spotrebiteľskej zmluvy = porušenie práva na spravodlivý proces, Rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 31.5.2010 č. k. 10CoE/70/2010, Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 30.7.2013, sp. zn. 6C/40/2013, Rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C 110/14, Horatiu Ovidiu Costea proti SC Volksbank Romania SA. Podľa konkrétneho rozhodnutia Súdneho dvora EÚ zo 16.11.2010 práve vo veci Pohotovosť, s. r. o. C-76/10, bolo rozhodnuté, že vnútroštátny súd má v každom štádiu konania vrátane výkonu rozhodnutia povinnosť aj bez návrhu posúdiť nekalé povahy sankcií obsiahnutých v zmluve o úvere, ak má súd k tomuto účelu k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutkovom stave. V bode 37 tohto rozhodnutia je uvedené, že sa vychádza z účelu právnej úpravy Smernice č. 93/13 a to, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom

alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti a táto informácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah. V bode 38 rozhodnutia je jasne uvedené, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné, pričom ide o kogentné ustanovenia, ktoré nie je možné zmeniť. Ich cieľom je nastolenie formálnej rovnováhy vyplývajúcej zo zmluvy medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a nahradiť ich skutočnou rovnováhou a zaviesť s nimi rovnosť medzi účastníkmi právneho vzťahu. K námietke žalovanej k Dohode o zrážkach zo mzdy a iných príjmov - Žalovaná predložením zmluvy o úvere k podpisu však vopred vnútil (pripravené predtlačené tlačivá) konajúcej osobe - jej aj iné úkony než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu. Ako to vyplýva z predtlaču zmluvy o úvere a jej príloh ako neoddeliteľnými časťami zmluvy o úvere súčasne podpísala aj pod tú časť, ktorou malo dôjsť k dohode o zrážkach zo mzdy (okrem iného aj k podpisu blankozmenky a tiež splnomocnenia, ktorým dala súhlas tretej osobe na uzavretie zmluvy o zriadení záložného práva na nehnuteľnosť v jej vlastníctve a to v jej mene.) Žiadnym spôsobom nebola osobitne oboznámená zo strany žalovanej o forme tohto zabezpečovacieho inštitútu, ani o jeho následkoch a dokonca nedostala ani kópie podpisovaných súboru zmlúv a dohôd. Ona ako spotrebiteľ neznalý zákona, nebola schopná posúdiť následky tejto svojej nedostatočnej vedomosti a informovanosti, ktorých dostatočné zabezpečenie okrem iného boli povinnosťou žalovanej, nemala dostatok vôle v okamihu podpisania zmluvy o úvere vstúpiť do dohody o zrážkach zo mzdy so žalovanou a teda tento právny úkon považuje za neplatný aj v zmysle § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka. Dohoda o vykonaní zrážok zo mzdy a iných príjmov podpísaná medzi účastníkmi konania v deň podpisu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere je neplatná z dôvodu, že v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka nespĺňa podstatnú zákonnú náležitosť pre jej platnosť a to súhlas dlžníka s vykonaním zrážok z jeho mzdy ako aj rozsah vykonaných zrážok. Dohodou o zrážkach zo mzdy nie je možné zabezpečiť budúcu pohľadávku. Ona v čase podpisu dohody o zrážkach zo mzdy nebola veriteľovi (žalovanej) dlžná a nemala ani záujem takú dohodu podpísať. Jej prvoradým záujmom bolo uzavrieť zmluvu o úvere a svoj záväzok voči žalovanej aj splniť. Ujednaním, ktorým žalovaná zabezpečila budúcu pohľadávku je zmluvnou podmienkou v rozpore s § 53 ods.1 OZ a to aj z dôvodu, že sa také ujednanie odchyľuje od § 551 OZ v neprospech spotrebiteľa - žalobkyne (§ 53 ods.1 a § 54 ods.1 OZ). Dohoda môže nadobudnúť účinnosť len ak je pohľadávka zročná a zrážky možno vykonať až po zročnosti veriteľovej pohľadávky. V zmysle vyššie uvedených skutočností navrhla, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 12C/336/2015 z 29.6.2016 potvrdil ako vecne a právne správny a zaviazal žalovanú k náhrade trov odvolacieho konania.

5.Súd uznesením z 23.8.2016 uložil žalovanej zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 168 eur do 10 dní od doručenia.

6.Uznesenie z 23.8.2016, ktorým súd zaviazal žalovanú na úhradu súdneho poplatku za podané odvolanie, napadla žalovaná včas podaným odvolaním, v celom rozsahu a odôvodnila nasledovne: K zaplateniu poplatku za odvolanie - nesúhlasí s rozhodnutím súdu, ktoré mu ukladá povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 168,00 eur. Výška súdneho poplatku za podanie odvolania bola vyčíslená v sume 168,00 eur, pričom výšku odôvodnil pol. č. 1 a) sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. Má za to, že výška súdneho poplatku za odvolanie, nebola vyčíslená správne, a preto žiada o opravu vyčíslenej sumy. V položke č. 1 písm. a) je jasne stanovený poplatok v prípade, ak sa dá vyčíslieť hodnota sporu. Nakoľko hodnotu sporu nie je možné vyčíslieť, keďže žalobkyňa žiadala určiť neplatnosť dohody o zrážkach a iných príjmov a nariadenie PO, má za to, že súd mal aplikovať len položku b), pri ktorej by súdny poplatok za odvolanie predstavoval 99,50 eur. Prípadne, žiada prvostupňový súd, aby dostatočne odôvodnil sumu 168,00 eur. Vzhľadom na nesprávne vypočítanú výšku súdneho poplatku žiada odvolací súd aby zrušil uznesenie o povinnosti zaplatiť poplatok za odvolanie vo výške 168,00 eur, a zaviazal ju na zaplatenie súdneho poplatku v správne vyčíslenej sume. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby odvolací súd výzvu Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 12C/336/2015 z 23.8.2016 opravil alebo zrušil a zaviazal povinného k zaplateniu správne vyčísleného súdneho poplatku vo výške 168,00 eur.

7.Rozsudok, okrem II. a III. výroku, nebol odvolaním napadnutý a ostatné výroky nadobudli právoplatnosť (§367ods.1,3 CSP), preto neboli v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

8.Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9.Podľa § 470 ods.2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

10.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok v odvolaní napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie. Rovnako potvrdil aj uznesenie z 23.8.2016, lebo je vecne správne.

11.Žalovanou uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. d) CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, predstavuje vady konania, ktoré nie sú subsumované pod ostatné odvolacie dôvody avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť (§ 160), postihujú chybný postup súdu prvej inštancie pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vada konania, ktorá môže mať vplyv na správnosť rozhodnutia, v konkrétnom prípade nemusí mať za následok vecne nesprávne rozhodnutie a odvolací súd tu posudzuje otázku, či by obsah výroku rozhodnutia bol iný, keby k vade konania nedošlo. Typickou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je také porušenie práv účastníka konania, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom [napr. nedostatok vyznenia účastníka o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyznenia), v dôsledku ktorého bol účastník vylúčený z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a p., neposkytnutie odvolateľovi poučenia o povinnosti tvrdenia (§ 157 ods.2 CSP) ale aj (v čase rozhodovania súdu § 100 ods.1 O. s. p. (teraz § 171 ods.1 CSP) alebo poučenia o dôkaznej povinnosti (§ 132 ods.1 CSP), aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania (§ 177 ods.2 CSP), i keď pre to neboli splnené podmienky]. Vadnosť konania môže účastník preukazovať nielen na základe skutkového a dôkazného stavu, ktorý tu bol v konaní pred súdom, ale tiež s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli pred súdom uplatnené. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ust. CSP (predtým O. s. p.), napr. osoba, ktorá mala byť vylúčená ako svedok, bola vylúčená ako účastník konania, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz bol vykonaný v rozopre s § 204 CSP a p..

12.Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

13.Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplývala, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

14. Žalovaná uplatnila odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

15. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

16. Vo vzťahu k odvolaniu voči uzneseniu z 23.8.2016 súd síce použil správny právny predpis, správne vypočítal výšku poplatku ale rozhodnutie náležite neodôvodnil.

17. Podľa položky 1 písm. a) zo žaloby alebo z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba z ceny (z úhrady) 6%, najmenej 16,50 eura, najviac 16 596,50 eura

18. Podľa položky 1 písm. b) ak nemožno predmet konania oceniť peniazmi 99,50 eura

19. Podľa Poznámky k položke 1 bod 3. poplatky rovnakej sadzby sa platia i v odvolacom konaní vo veci samej. Súdny poplatok sa platí aj za odvolanie proti rozhodnutiu súdu o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Ak odvolanie podá žalobca alebo navrhovateľ aj žalovaný alebo odporca, platí každý z nich poplatok podľa ceny predmetu svojho odvolania. Ak je odvolateľov na strane žalobcu, navrhovateľa, žalovaného alebo odporcu viac, platia súdny poplatok v závislosti od povahy ich procesného spoločenstva tak, že v prípade samostatného procesného spoločenstva (§ 72 Civilného sporového poriadku) platia súdny poplatok samostatne podľa predmetu svojho odvolania a v prípade nerozlučného procesného spoločenstva (§ 72 Civilného sporového poriadku) spoločne a nerozdielne.

20. Súd síce v odôvodnení neuviedol, že predmetom odvolania žalovanej je určovací výrok a výrok na plnenie a že výpočet súdneho poplatku bol realizovaný podľa položky 1 písm. a), b) Sadzobníka súdnych poplatkov, pričom súdny poplatok za odvolanie v určovacom výroku sa vypočíta podľa položky 1 písm. b) Sadzobníka súdnych poplatkov, čo je 99,50 € a vo výroku o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 147,19 €, sa súdny poplatok vypočíta podľa položky 1 písm. b) 6% zo sumy, čo predstavuje 68,50 €. Spolu súdny poplatok je 168 €. Odvolací súd túto zrejmu nesprávnosť odstránil.

21. Žiaden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

22. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd uvádza, že dohoda o zrážkach zo mzdy slúži ako zabezpečovací prostriedok v rámci spotrebiteľskej zmluvy, o čom niet pochyb, avšak je nutné zdôrazniť, že na jej základe by mohlo dôjsť k realizácii zrážok zo mzdy bez kvalifikovaného posúdenia, či výška úrokov, sankcií ostatných poplatkov nie je v rozpore s dobrými mravmi, či zmluva, na základe ktorej boli poplatky z úveru dojednané, nie v tejto časti neplatná, resp. či nárok na základe ktorého by zrážka bola realizovaná nevyplýva z nejakej neprijateľnej zmluvnej podmienky. Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je založená na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu môže dôjsť ku zrážkam, ktoré by mohli byť v rozpore so zákonom, pričom žalobca túto skutočnosť, ako priemerný spotrebiteľ v čase uzatvárania zmluvy nevedel vyhodnotiť. Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe inkorporovanej dohody zrážok zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad.

23. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná (je súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru). Svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa, teda žalobcu. Pri uzatváraní dohody dlžník spotrebiteľ musí viesť pohľadávku akého druhu zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy a v akej výške. Neurčitosť zmluvného dojednania o výške zrážok má za následok neplatnosť dohody. Uvedené ustanovenie predstavuje jednostranné neprimerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa, ktorý má byť bezpodmienečne uspokojený aj nad dohodnutú výšku mesačnej zrážky.

Neprípustné navyšovanie zrážok zo mzdy nad dohodnutú výšku predstavuje obchádzanie náležitosti dohody o výške mesačných zrážok zo mzdy.

24. K námietkam žalovanej uvedených v odvolaní je potrebné uviesť, že existencia naliehavého právneho záujmu je splnená, nakoľko len vyhovujúci rozsudok súdu môže zastaviť vykonávanie zrážok zamestnávateľom žalobkyne na základe dohody o zrážkach zo mzdy, nakoľko podľa obsahu tejto dohody žalobkyňa nemá oprávnenie túto dohodu vypovedať, od nej odstúpiť, ani ju iným spôsobom jednostranne ukončiť. Jeho postavenie je v tomto smere neisté, lebo žalovaná môže realizovať zrážky vo výške, na ktorú reálne nemusí mať nárok.

25. Záverom treba zdôrazniť, že rozhodnutie súdu je v plnom súlade s rozhodovacou praxou súdov, s ktorou sa stotožňuje aj odvolací súd.

26. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

27. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Žalovaná nebola v odvolacom konaní úspešná, preto jej nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Naopak žalobkyňa bola plne úspešná, preto jej bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

30. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.